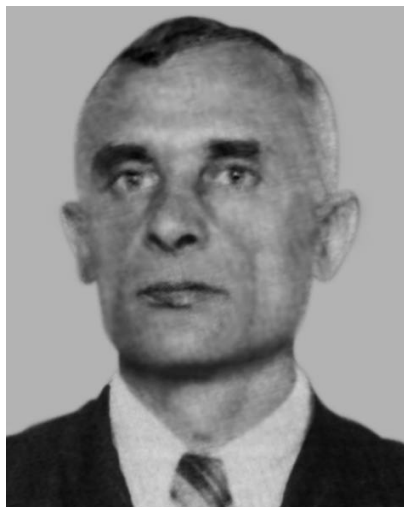

ДОМАЗАР Сергій (справж. — Давиденко Сергій Федорович; ін. псевд. — Іван Сагайда; 29. 08. 1900, м. Пирятин, нині Полтав. обл. — 18. 07. 1987, Сідней) — прозаїк, публіцист. Навч. у Пирятин. гімназії. Закін. школу старшин УГА, брав участь у визв. змаганнях 1918–21. Після поразки військ УНР був заарешт. Уникнувши розстрілу, змінив прізвище, мешкав у різних містах, працював суфлером (зокрема в театрі

«Березіль»), коректором. Товаришував з [І. Кавалерідзе](#), котрий навчав його мистецтву скульптури. Перед війною викладав нім. мову у Київ. вет. інституті. 1942 виїхав до Німеччини. Після війни мешкав у таборі для переміщених осіб в м. Ашаффенбург, де 1947 видав кн. «Великі питання» з аналізом перспектив політ. майбутнього України. 1949 виїхав до Австралії. Згодом оселився в Сідней. Публікувався в г. «Вільна думка» (Сідней), «Сучасність» (Мюнхен), «Нові дні» (Торонто) та ін.; обстоював права українців як окремої нації у місц. англомов. пресі. Написав автобіогр. роман «Замок над Водаєм» (Мюнхен, 1964; перевид. у Сумах 2003; англ. перекл. — «Castle on the Voday», 1971) і розвідку про частоту вживання літер укр. абетки «Досконале знаряддя нашої мови» (Сідней, 1971). Переклав роман «Зелені роки» А.-Дж. Кроніна, оповідання «Вбивці» Е. Гемінґвея.

Рекомендована література

1. Ротач П. Розвіяні по чужині: Полтавці на еміграції. П., 1998;
2. Романюк М. Домазар Сергій Федорович // Укр. журналістика в іменах. Л., 2005. Вип. 12.

[Р. І. Доценко](#)

Бібліографічний опис:

Домазар Сергій / Р. І. Доценко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20676>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).